

[Stats- og udenrigsministeren.]

mælkeordningen, og det andet punkt omhandler valgloven.

Hvad angår mælkeordningen, har forholdet jo været det, at retsforbundet har været imod denne ordning, og der er truffet en aftale, som er formuleret enkelt således: at mælkeordningen skal gennemføres. Retsforbundet vil affinde sig med vedtagelsen i folketinget.

Om valgloven står der, at da der ikke er enighed mellem på den ene side socialdemokratiet og på den anden side retsforbundet og det radikale venstre, henskydes dette spørgsmål til eventuel behandling senere, idet alle tre partier forbeholder sig deres stilling.

Jeg håber, at jeg hermed har taget hele den romantiske glans væk herfra. Enhver form for gætteri — jeg siger det til vore højt påskønnede pressemedarbejdere, som vi så gerne ser til stede her i salen, på samme måde som jeg siger det til de stærkt interesserede i oppositionspartierne — enhver form for gætteri om aftaler i øvrigt står for gætternes egen regning.

Jeg har gerne villet give disse oplysninger her. Jeg ville i og for sig — som jeg sagde for et øjeblik siden — have fundet det naturligt, at et notat, som tre partier har stillet op imellem sig, kunne de holde for sig selv; deres politik måtte så fremgå af regeringens erklæring. Men jeg har gerne villet tage luften ud af denne ballon, som man har villet have til at svæve rundt; jeg håber derfor, at jeg har gjort både det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Aksel Møller og hele pressen en meget stor tjeneste — og der er jo ikke noget, man hellere vil end netop at gøre sine venner en god tjeneste.

Både det ærede medlem hr. Aksel Møller og det ærede medlem hr. Erik Eriksen har interesseret sig meget for, hvorledes — som de udtrykker sig — regeringen er stillet, om det er således, at dens tre partier står frit over for ændringsforslag fra oppositionen, eller om de tre partier i fællesskab skal tage stilling til dem. Jeg tror, at jeg i en afbrydelse svarede det ærede medlem hr. Aksel Møller, men jeg gentager gerne svaret her: der findes ingen formel aftale mellem partierne på dette punkt, og mon

jeg skulle vurdere meget forkert, hvis jeg mener, at der ej heller har eksisteret nogen sådan aftale mellem venstre og de konservative i deres regeringsperiode fra 1950 til 1953? Lad mig sige det på den måde, at hvis forholdet var det, at de tre regeringspartier virkede uafhængigt af hinanden i alle forhold her i tinget, så ville jo dermed det flertalsgrundlag, som regeringen råder over, være smuldret bort. Mon ikke man kunne tænke sig, at det er at betragte som en given ting, at et sagligt og loyalt samarbejde mellem de tre partier også forudsætter, at de fører drøftelser sig imellem om ændringsforslag eller sådanne initiativer, som oppositionen måtte tage her i tinget? Det er vel næsten overflødigt at give denne besvarelse, men da spørgsmålet øjensynligt har spillet en vis rolle for de to ærede ordførere, har jeg gerne villet svare herpå.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen er temmelig sikker på — som han udtrykker sig — at den nuværende regering ikke vil have sin styrke i en fast politik og i klare linjer, og at regeringen på lidt længere sigt ikke kan holde til et virkelig alvorligt, sagligt arbejde. Denne mening må det ærede medlem jo have lov til at have, men jeg føler dog anledning til at advare det ærede medlem mod for megen ønsketænkning. Det er mit bestemte indtryk, at der mellem de tre regeringspartnere er god vilje til sagligt arbejde, og hvis det derfor spiller en rolle for det ærede medlems fremtidige holdning, var det måske rigtigt af ham at være opmærksom herpå. Det gælder også i forbindelse med de to ærede ordføreres megen tale om mistillid til regeringen. Jeg tror, at de ærede medlemmer skal indskrænke sig til at tale på deres egne vælgeres vegne. De ærede medlemmer har tillagt sig en vis tilbøjelighed til ligesom i al almindelighed at tale på den danske befolknings vegne. Det er uklogt, for det har de intet mandat til. Og jeg tror i øvrigt, at det måske var på tide, at al den megen mistillidsforedragsvirksomhed, som de to ærede medlemmer så flottigt har udfoldet i de forløbne år, blev afløst af vilje til et sagligt arbejde og et medarbejde om de spørgsmål, der kommer til at ligge for. Det må være regeringens arbejde og dens resultater, der